Lietas Nr. C37138215
Lietas arhīva Nr. C-0411-16/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Tukumā, 2016.gada 12.februārī

Tukuma rajona tiesa
tiesnese K.Vanaga
rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.
Tiesa

konstatēja

2015.gada 4.decembrī /pers. A/ cēlusi Tukuma rajona tiesā prasību pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu nepilngadīgās meitas /pers. C/ uzturam LR Ministru kabineta noteikumos noteiktajā minimālajā apmērā.

Pieteikumā prasītāja norāda, ka atbildētājs ir bērna tēvs, ko pierāda prasības pieteikumam pievienotā dzimšanas apliecība. Atbildētājs materiālo palīdzību bērna uzturam nesniedz. Prasītāja atsaucas uz Civillikuma 179.pantu un norāda, ka atbildētāja pienākums ir apgādāt savu nepilngadīgo bērnu, bet viņš to nedara.

Pamatojoties uz Civillikuma 179.pana pirmo, otro un sesto daļu, Civilprocesa likuma 6., 24., 28.panta otro daļu, 43.panta pirmās daļas 3.punktu un ceturto daļu, 127.panta otro daļu, 205.panta pirmās daļas 1.punktu, 2013.gada 15.janvāra MK noteikumiem Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam", prasītāja no atbildētāja lūdz piedzīt uzturlīdzekļus bērna uzturam Ministru kabineta noteiktajā minimālajā apmērā ik mēnesi, līdz /pers. C/ pilngadībai.

Atbildētājam tiesas sūtījumi nosūtīti uz viņa deklarēto dzīvesvietu, kur personai, atbilstoši Civilprocesa likuma 56.panta piektajā daļā noteiktajam, ir pienākums būt sasniedzamam. Tiesā nav saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi vai iebildumi par celto prasību, viņš nav pieteicis noraidījumu tiesnesei un nav iebildis lietas izskatīšanai rakstveida procesā.

Ņemot vērā to, ka lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmo daļu, tiesa civillietu izskata rakstveida procesā, par ko lietas dalībniekiem paziņots 2016.gada 12.janvārī.

Tiesa atzīst, ka par lietas izskatīšanu atbildētājam paziņots atbilstoši likuma prasībām.

Tiesa, pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Civillikuma 177.pants nosaka, ka līdz pilngadības sasniegšanai bērns ir vecāku aizgādībā.

Aizgādība ir vecāku tiesības un pienākums rūpēties par bērnu un viņa mantu un pārstāvēt bērnu viņa personiskajās un mantiskajās attiecībās.

Rūpes par bērnu nozīmē viņa aprūpi, uzraudzību un tiesības noteikt viņa dzīvesvietu.

Bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam).

Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.panta pirmo daļu, bērnam ir tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību. Katram bērnam ir jāsaņem atbilstošs uzturs, apģērbs un pajumte.

Atbilstoši Civillikuma 179.pantam, vecāku pienākums ir samērā ar viņu mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Pienākums gādāt par bērnu uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

No dzimšanas apliecību /numurs/ kopijas redzams, ka /pers.C/ ir prasītājas un atbildētāja meita (lietas 8.lapa).

Ar Tukuma novada domes izziņu un Dzīvesvietas deklarēšanas izziņu pierādīts, ka /pers.C/ dzīvo kopā ar /pers. A/ (lietas 9.-10.lapa).

Ņemot vērā minēto, tiesai nav pamata apšaubīt, ka prasītāja īsteno bērna ikdienas aprūpi. Atbildētājs iebildumus tiesai nav izteicis.

No lietas materiāliem pievienotās Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras izziņas (lietas 11.lapa) redzams, ka prasītāja 2015.gada martā un aprīlī strādājusi /nosaukums/ AS un saņēmusi darba algu 178,20 *euro* un 114,60 *euro* apmērā pirms nodokļu nomaksas, kas nav pietiekami, lai uzturētu bērnu.

Minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto iztikas minimumu un bērna vecumu.

2013.gada 15.janvāra Ministru kabineta noteikumu Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.pants nosaka, ka katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā: 2.1. katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25% no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas; 2.2. katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar 2015.gada 24.novembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.656 „Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" no 2016. gada 1.janvāra Ministru kabineta noteiktais minimālās mēneša darba algas apmērs ir 370 *euro*. Savukārt līdz 2015.gada 31.decembrim minimālā alga bija 360 *euro*.

No lietas materiālos esošās /pers. B/ dzimšanas apliecības konstatējams, ka prasītājas un atbildētāja meitai tiesas lietas izskatīšanas laikā ir 7 gadi, līdz ar to minimālais uzturlīdzekļu apmērs /pers. B/ nedrīkstētu būt zemāks par 30% no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, kas uz lietas izskatīšanas brīdi atbilst 111 *euro*. /pers. B/ 7 gadu vecumu sasniedza 2016.gada 12.janvārī. Tādejādi līdz 2016.gada 12.janvārim uzturlīdzekļu apmērs atbilst 25 % no valstī noteiktās minimālās darba algas.

Tiesa atzīst, ka prasība apmierināma un no atbildētāja piedzenami uzturlīdzekļi bērna uzturam valsts noteiktajā minimālajā apmērā ik mēnesi, sākot

no 2015.gada 4.decembra līdz bērns sasniegs pilngadību.

Pamatots un apmierināms ir prasītājas lūgums piedzīt uzturlīdzekļus nekavējoties, kā to paredz Civilprocesa likuma 205.panta pirmā daļa.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Savukārt, saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu, tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots (Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punkts), piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 3.punktu prasības summa prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu ir maksājumu kopsumma par vienu gadu. Konkrētajā gadījumā tas atbilst 1080 *euro* no kuriem atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktam aprēķināma valsts nodeva 15 procenti no prasības summas, bet ne mazāk par 71,14 *euro*. Attiecīgi 1080x15%=162. Bez tam, kā izriet no lietai pievienotās pavēstu izdrukas, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi veido 7,57 *euro*.

Tādējādi no atbildētāja par labu valstij piedzenama valsts nodeva 162 *euro* apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 7,57 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu atbildētājam nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par valsts nodevas un izdevumu, kas saistīti ar lietas izskatīšanu, piedziņu.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civillikuma 177., 179.pantu, Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, 42.panta pirmo daļu, 43.panta pirmās daļas 3.punktu, 43.panta ceturto daļu, 93.panta pirmo daļu, 190., 193. pantu, 250.panta pirmo daļu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt.

Piedzīt nekavējoties no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus meitas /pers.C/, personas kods /personas kods/, uzturam no 2015.gada 4.decembra līdz 2015.gada 31.decembrim 90 *euro* (deviņdesmit *euro*) apmērā ik mēnesi, bet ne mazāk kā 25% (divdesmit piecu procentu) apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, no 2016.gada 1.janvāra 92,50 *euro* (deviņdesmit divi *euro*, piecdesmit centi) apmērā ik mēnesi, bet ne mazāk kā 25% (divdesmit piecu procentu) apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz brīdim, kad /pers.C/ sasniegs 7 (septiņu) gadu vecumu, bet pēc tam ne mazāk kā 30% (trīsdesmit procentu) apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz brīdim, kad /pers.C/ sasniegs 18 (astoņpadsmit) gadu vecumu.

Uzturlīdzekļu samaksa veicama prasītājas bankas kontā /numurs/, AS "Citadele banka".

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij tiesas izdevumus - valsts nodevu 162 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7,57 *euro*, kopā piedzenot 169,57 *euro* (viens simts sešdesmit deviņi *euro*, piecdesmit septiņi centi).

Valsts nodeva 162 *euro* iemaksājama:

Saņēmējs: Valsts kase, NMR90000050138, konts LV55TREL1060190911200, saņēmēja banka – Latvijas Banka kods TRELLV22, mērķis – valsts nodeva tiesu iestādē.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 7,57 *euro* iemaksājami:

Saņēmējs: Tiesu administrācija, Mūkusalas iela 41b NMR 90001672316, konta Nr.LV51TREL2190458019000, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis-ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Maksājumus apliecinoši dokumenti sprieduma labprātīgas izpildes termiņā iesniedzami Tukuma rajona tiesas kancelejā, pretējā gadījumā tiesa nodos spriedumu par tiesas izdevumu piedziņu piespiedu izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam.

Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš ir 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā, no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas sūdzību iesniedzot Tukuma rajona tiesā.

Tiesnese K.Vanaga